

- 15 *Deus sitibundus salutis tantum exigit, quantum possumus.*
- 16 *Contritio generalis momentanea propositum singulorum pœnitiendi pro tempore, & loco includit. & an habeat locum in marijve. num. 19.*
- 17 *Contritio formalis vniuersalis perfecta in latrone fuit, & saepe in conuentionibus post multa peccata.*
- 18 *Pœnitudines singula pro singulis mortiferis, quando, & quare non requiruntur.*
- 20 *Contritio singularis peccatorum, qualis esse debeat.*
- 21 *Pœnitentia duplici modo, & actu de peccatis agenda.*
- 22 *Conclusio tertia, qua naturam singularis contritionis explicat.*
- 23 *Diui Thoma sententia de contritione à Soto non approbata.*
- 24 *Peccata recolendi ratio, vsusq; pœnitentium in recolendo, & que sit opinio Soti.*
- 25 *Conteri in genere de peccatis obliuiscit, an necessarium sit: an satis sit de iis tantum pœnitere, que memoria habentur.*
- 26 *Peccatorum obliuiscit remissio, qua detestatione obuietur.*
- 27 *Contritio singularis, sub præcepto necessaria in lege euangelica semel in anno, & quibus aliis temporibus, num. 29.*
- 28 *Pœnitentia necessaria statim post peccatum commissum ex parte finis.*

dolor de peccatis: ideo nunc nobis sese offert præsens quæstio cognitu necessaria propter vsum pœnitentium, & decisione non facili propter opinionum obscuritatem. † Est enim inter antiquos, & modernos maxima discrepantia. Richardus, & Dur. D. Thom. in 4. sentent. distin. 17. quæst. 2. art. 2. ad 6. q. & 3. par. q. 87. art. 1. quem sequitur Palu. & Syl. in ver. contritio. q. 3. dicunt, quod requiritur contritio specialis singulorum, tum autoritate Pl. 6. Lauabo † per singulas noctes lectum meum. Vbi glo. per singula peccata lectum, idest conscientiam; ergo requiritur specialis contritio de singulis. Rursum requiritur singularis confessio de singulis. ergo & contritio. [Consequenter patet: quia si confessio oris pœnitentiam cordis præsupponit tanquam causam, ex qua procedit, si vera sit, & non ficta confessio.] Præterea diuersorum membrorum diuersæ sunt medicinæ. Non enim, inquit Hierony. sanat oculum, quod sanat calcaneum, super Matth. cap. 9. circa medium; sed contritio est medicina singularis contra vnum tantum mortale, ergo non sufficit una de omnibus. Hæc sunt inter cætera, quæ concludunt contritionem requiri de singulis. At contrariam opinionem sequitur Card. S. Xisti super 3. par. ad D. Tho. & in sum. in ver. contritio. Sot. distinct. 17. q. 2. artic. 3. Nau. c. 1. num. 25. & 40. & c. 22. num. 3. scilicet nõ requiri singularem, sed quod sufficiat vna generalis, † quæ saltem virtualiter se extendat ad omnia peccata mortalia, tam quæ meminit, quam quæ non meminit, cum vera voluntate se ab omnibus, & singulis abstinendi, quæ sufficiens est ad remissionem peccatorum. Et hæc est alia opinio. Verum vt hæc quæstio facilius reddatur, notandum est, secundum Caietan. 3. par. q. 87. artic. 1. quod contritio, † seu detestatio peccati est duplex. Altera, quæ vocatur formalis; idest actualis, & vniuersalis: altera virtualis. Displacencia actualis vniuersalis est duplex: altera perfecta, altera imper-

Peccatorum mortalium, an singularis requiratur contritio. Cap. V.

- D**iximus supra, quod materia propria contritionis est peccatum mortale præteritum: adde etiam, † vel illud, quando dubitat pœnitentis, an aliquod peccatum sit mortale, vel veniale; nam tunc requiritur contritio cum cõditione, si, & qua tenus esset mortale. Nauar. c. 1. num. 26.
2. Nũc † restat vt subtiliter inuestigemus, an requiratur singularis cõtritio de singulis peccatis mortalibus. Quoniam in quiditate diximus, quod contritio est